

שער הציון (כ) בית יוסף: (כא) בית יוסף: (כב) דרך המים ועין באר היטב: (כג) תבואות שור הובא בשערי תשובה: (כד) ב"ח ואלה רבה: (א) לבוש ופרי מגדים ושאר אחרונים: (ב) עין בבאר הלכה: (ג) חיי אדם: (ד) פרי מגדים וחי אדם: (ה) כן כתב אלה רבה בשם הרוקח עין שם והמי אדם, וכן מוכח בכתבות ע"ב ע"ב דהוא דת יהודית, עין שם: (ו) חיי אדם: (ז) עין בבית יוסף בשם הרבנו יונה ועין ב"ח: (ח) פרי מגדים ושאר אחרונים: (ט) ב"ח וט"ז:

ביצחק יקרא סקן ע"ה סעיף א: באשה אחרת. נשוא עם אחרת כתב הרמב"ם (אסורי ביאה פרק כ"א הל' ו') להקמיר. אדמריר זללה"ה אסר לאדם לנשק את נכדתו. ונראה דדוקא מגיל ג' שנים. וזה חסור יותר מנשוא סתם ילדה אחרת, דנכדתו היא ערוה עליו. (עין בשו"ע אהע"ז סי' כ"א סעי' ז' ובית שמואל ס"ק יח"מ שם ס"ק י' שהתירו בדבר וכן בערוך השלחן).
תרגום: 1. כך

המשך ההערות לעמוד זה - בסוף הכרך

שער הציון (י) פרי מגדים ותיי אדם: (יא) פרי מגדים: (יב) פרי חדש ואלוה רבה ובאור הגר"א: (יג) אלוה רבה והגר"א: (יד) פרי מגדים ותיי אדם: (טו) מגן אברהם: (טז) פרי מגדים: (יז) אפרים: (יח) שלחן שלמה: (יט) ר' עקיבא איגר בשם הר"י הלוי: (כ) פנים מאירות סימן ל"ה ומגן אברהם:

ביצחק יקרא ס"ק י"ח מחוץ לצמתו. עין לעיל בס"ק ד' ובהערה שם, ולכן צריך לומר שבא למעט שערות שהדרך לצאת החוצה, ודלא בקרב פיינשטיין וע"ל.

אדם: (לא) רבנו יהושע: (לב) מרדכי: (לג) פרי מגדים: (לד) פשוט: (לה) כן כתבו הפוסקים לדעתו: (לו) ב"ח וס"ו ומגן אברהם והגר"א והגר"ו ודרדך המיים וחי אדם: (לז) ס"ו והגר"א והגר"ו וחי אדם ודרדך המיים:

ביצחק יקרא סק סה: ויש חולקין. וכן דעת אדמו"ר זלה"ה, ובמיוחד לא הסכים לפאות ארכות וכדו'. אבל אפלו במשפחתו של אדמו"ר זלה"ה הנשים חבשו פאה נכרית. סק י"ו: ולא יתן. וכן הדין במי ששומע נגינה בכלי שיר וזמר כן איתא בס' תק"ס סע' ג', או בשומע מוסיקה בימי אבלות. המשך ההערות לעמוד זה - בסוף הכרך

המשך ביצחק יקרא לעמוד 215:

סי' א: שבקדושה. וכן לקמן בסי' ע"ז סי' א'. אדמו"ר זלה"ה סובר שלמוד תורה אינו חמור בתפלה לענין אסור טפח מגלה וכדו', ולכן אדמו"ר זלה"ה סובר לתפלה ביש מתירין
דמועיל עצימת עינים. אדם שפראות אסורים וזרמים לו הרהורים, מתר לו לעסק בתורה בעיון בספר אפלו בלא עצימת עינים. השעם הוא משום אפרושי מאסר, דמ"א דבבית
הפרקין וכדו', שמתר להפריש מאסר בסימן פ"ה סע' ב', וכן עין במשנ"ב סי' י"ז. באוטובוס וכדו' ילמד תורה וכן יפגע מהסתכלות. סי' ב': עד השוק. והחור"א (א"ח ס' טז)
סי' ח' החמיר. שמתר מאדמו"ר זלה"ה להקל כמשנ"ב, אכל לא רצה להודות לקלא למי ששאל אותו. סי' ד': אין להחמיר. עין בסי' ה' שכן הדין בשער אשה. ומכח מקאן
שהתיר הוא רק לענין קריאת שמע, אכל אין התר לגלות ב' אצבעות משערות ראשה מכל צד בגדל טפת, ולא כהגר"מ פיינשטיין וצ"ל שסבר דלא חשיב ערוה ומת' (אג"מ אבה"ע
ח"א סי' נ"ח). ועין לקמן בסי' י' ובהערה שם.

המשך ביצחק יקרא לעמוד 217:

סי' י"ח להנות. הרצאה מפי אשה. כשמקפיד לשמע אותה, או כדי להנות מקולה הערב, אסור, אפלו דרך קלטות וכדו'. משום שקול באשה ערוה אף אם אינו קול שיר. וכן ההסתכלות,
ואפלו בפתה ודעותיה וכדו', אסרה. ועין בהערה לסי' תע"ג סע' ז'. סי' כ"ד: לסכנה. ועוד ראוי להחזיק משום שבערוה מקים את המצוה, בבסימן ר"ז סע' ד', וכן כדי למעט
בהפסק שזין הברכה לחתוך המילה, כמבאר בסי' קס"ז סי' ג', ובמשנ"ב שם סי' כ"ב. שעי' ו': ערוה. אי ערוה ממש או היא הדין לטפח וכדו', עין לעיל במשנ"ב סי' א' ובהערה
שם ובבה"ל ר"ה "במקום".

בבאר הלקח: (א) תני אדם: (ד) פרי מגדים ותני אדם: (ה) פן כתב אליה רבה בשם הרוקח עין שם ותניי אדם, וכן מוכח בכתבות ע"ב ע"ב דהוא דת יהודית, עין שם: (ו) תני אדם: (ז) עין בבית יוסף בשם הרבנו יונה ועין ב"ח: (ח) פרי מגדים ושאר אחרונים: (ט) ב"ח וט"ו:

ביצחק יקרא סימן ע"ה סעיף א: באשה אחרת. נשוק עם אחותו כתב הרמב"ם (אסורי ביאה פרק כ"א הל' ו') להחמיר. אדמו"ר זללה"ה אסר לאדם לנשק את נכדתו. ונראה דדוקא מגיל ג' שנים. וזה חמור יותר מנשוק סתם ילדה אחרת, דנכדתו היא ערוה עליו. (עין בשו"ע אהע"ז סי' כ"א סעי' ז' ובית שמואל סי' ק"י וחס"מ שם סי' ק"י שהתירו בדבר וכן בערוך השלחן). המשך ההערות לעמוד זה – בסוף הכרך

תרגום: 1. ברך

שער הציון (י) פרי מגדים ותיי אדם: (יא) פרי מגדים: (יב) פרי תנ"ש ואל"ה רבה ובאור הגר"א: (יג) אל"ה רבה והגר"א: (יד) פרי מגדים ותיי אדם: (טו) מגן אברהם: (טז) פרי מגדים: (יז) ת
אפרים: (יח) שלחן שלמה: (יט) ר' עקיבא איגר בשם הר"י הלוי: (כ) פנים מאירות סימן ל"ה ומגן גבורים:

ביצחק יקרא סי' י"ח מחוז לצמתו. עין לעיל בסי' ד' ובהערה שם, ולכן צריך לומר שבא למעט שערות שהדרך לצאת החוץ, ודלא במקו הגר"מ פיינשטיין זצ"ל.

המשך ביצחק יקרא לעמוד 215:

סיק א': שבקדושה. וכן לקמן בס' ע"ז ס"ק ב'. אדמו"ר זללה"ה סובר שלמוד תורה אינו חמור כתפלה לענין אסור טפח מגלה וכדו', ולכן אדמו"ר זללה"ה סובר לכתחלה כ"ש מתירין דמטעיל עצימת עינים. אדם שפראות אסורים גורמים לו הרהורים, מתר לו לעסק בתורה בעיון בספר אפילו בלא עצימת עינים. הטעם הוא משום אפיושי מאסורא, דומיא דבבית הפרחין וכדו', שמתר להפריש מאסור גסין פ"ה סעי' ב', וכן ענין במשנ"ב ס"ק י"ז. באוטובוס וכדו' ילמד תורה וכו' ימנע מהסתכלות. ס"ק ב': עד השוק. והחזו"א (או"ח ס' ט"ז ס"ק ח') הקמיר. שמעתי מאדמו"ר זללה"ה להקל כמשנ"ב, אכל לא רצה להורות לקלא למי ששאל אותו. ס"ק ד': אין להחמיר. עין בס"ק ה' שכן הדין בשער אשה. ומוכח מכאן שהתיר הוא רק לענין קריאת שמע, אכל אין התר לגלות ב' אצבעות משערות ראשה מכל צד כגדל טפת, ולא כמרון הגר"מ פיינשטיין זצ"ל שסבר דלא חשיב ערוה ומתיר (אג"מ אבה"ע ח"א סי' נ"ח). וענין לקמן בס"ק י' ובהערה שם.

דמו"ר זללה"ה זצ"ל